

31998L0076

L 277/17

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

1.10.1998

ДИРЕКТИВА 98/76/ЕО НА СЪВЕТА**от 1 октомври 1998 година**

за изменение на Директива 96/26/ЕО относно допускането до професията на автомобилен превозвач на стоки и автомобилен превозвач на пътници и взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, имащи за цел да улеснят упражняването на правото на свобода на установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75, параграф 1 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, определена в член 189в от Договора ⁽³⁾,

(1) като има предвид, че различията между вътрешните разпоредби относно допускането до професията на автомобилен превозвач и взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация могат да доведат до нарушаване на конкуренцията;

(2) като има предвид, че поради това е необходимо да продължи процесът на хармонизация в тази област в рамките на структурата на функциониране на вътрешния пазар чрез допълнително укрепване на общите правила, предвидени в Директива 96/26/ЕО ⁽⁴⁾;

(3) като има предвид, че поради измененията в пазара на автомобилен превоз на стоки и оперативните изисквания на вътрешния пазар, е необходимо да се разшири обсеget на материята, уредена от Директива 96/26/ЕО, като в нея се включат някои категории автомобилни превозвачи на стоки, осъществяващи под наем или срещу възнаграждение, с лекотоварни превозни средства, като например куриерски служби, които подлежат на специфична дерогация за предприятия за превоз на стоки, осъществяващи местни превози на къси разстояния и използващи превозни средства с максимално допустима маса между 3,5 и 6 тона;

(4) като има предвид, че е необходимо с оглед на изискването за добра репутация, да се вземат мерки за налагане на по-строги изисквания, включващи изисквания за опазване на околната среда и за професионална отговорност;

(5) като има предвид, че е необходимо с оглед на изискването за финансова стабилност, за да не се наруши равновесието на пазара, да се фиксира подходящ наличен капитал и резерви на по-високо минимално ниво и да се фиксира стойността на еврото за тези национални валути, които не участват в третия етап на паричния съюз, на всеки пет години;

(6) като има предвид, че с оглед на изискването за професионална компетентност е необходимо кандидатите за автомобилни превозвачи да предявят доказателство за хармонизирано минимално ниво на обучение по едни и същи предмети и да притежават удостоверения, изготвени в съответствие със сравним образец, удостоверяващи професионална компетентност, в търговската област в частност, на хармонизирано минимално ниво и на основата на единни методи за изпитване във всички държави-членки; като има предвид, че за целта е необходимо също да се хармонизират някои аспекти на организацията на изпитването;

(7) като има предвид, че правото на държавите-членки да организират задължителни курсове за подготовка за изпити за професионална компетентност на кандидатите, явяващи се за първи път на изпит, които обичайно пребивават на тяхна територия, остава ненакърнено;

(8) като има предвид, следователно, че нивото на знанията, което следва да се вземе предвид за издаването на сертификат за професионална компетентност, без да се засяга Директива 92/26/ЕО, е различно във всяка държава-членка; като има предвид, че поради тези различия, националните мерки могат следователно да се различават значително в рамките, определени в приложение I към споменатата директива, особено по отношение на квалификациите на автомобилните превозвачи, качеството на превозите и пътната безопасност;

(9) като има предвид, че следва да се приеме, че за ограничен срок и след консултации с Комисията държавите-членки могат да изискват от лицата, които никога преди не са получавали сертификат за професионална компетентност в държава-членка, но които успешно са положили изпит за професионална компетентност в една държава-членка, когато обичайно са пребивавали в друга държава-членка, в която възнамеряват да започнат упражняването на професията на автомобилен превозвач за пръв път, да положат допълнителен изпит; като има предвид, че такъв допълнителен изпит трябва да обхваща области, в които националните аспекти на професията, и по-специално специфичните

⁽¹⁾ ОВ С 95, 24.3.1997, стр. 66 и ОВ С 324, 25.10.1997, стр. 6.

⁽²⁾ ОВ С 287, 22.9.1997, стр. 21.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 17 юли 1997 г. (ОВ С 286, 22.9.1997, стр. 224), Обща позиция на Съвета от 17 март 1998 г. (ОВ С 161, 27.5.1998, с. 12) и Решение на Европейския парламент от 17 юни 1998 г. (ОВ С 210, 6.7.1998 г.).

⁽⁴⁾ ОВ L 124, 23.5.1996, стр. 1.

национални търговски, социални, фискални и технически аспекти или аспекти, свързани с организацията на пазара и с дружественото право, се различават от тези в държавата-членка, в която успешно са положили изпит;

- (10) като има предвид необходимостта от въвеждане на временни мерки за прилагането на Директива 96/26/ЕО в Австрия, Финландия и Швеция;
- (11) като има предвид необходимостта редовно да се проверява дали оторизираните автомобилни превозвачи все още отговарят на изискванията за добра репутация, финансова стабилност и професионална компетентност;
- (12) като има предвид необходимостта от налагане на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции от държавите-членки в интерес на безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 96/26/ЕО се изменя както следва:

- 1) в член 1, параграф 2,

— първото тире се заменя със следното:

„— „професията на автомобилен превозвач на стоки“ е дейността, осъществявана от всяко предприятие за превозване на стоки за собствена сметка с моторно превозно средство или комбинация от превозни средства;“

— добавя се следното тире:

„— „обичайно пребиваване“ е мястото, където лицето обикновено живее в продължение най-малко на 185 дни през всяка календарна година поради лични и професионални връзки или, в случай на лице без професионални връзки, поради лични връзки, които показват тясна връзка между лицето и мястото, където то живее;

Въпреки това, обичайното пребиваване на лице, чийто професионални връзки са на място, различно от мястото на личните му връзки, и което в резултат на това живее поред на различни места, намиращи се в две или повече държави-членки, се счита мястото на личните му връзки, при условие че лицето се връща редовно на това място. Последното условие не е задължително, когато лицето живее в държава-членка с цел изпълнението на задача с определена продължителност. Посещаването на университет или училище не означава промяна на обичайното пребиваване.“

- 2) в член 2:

— параграф 1 се заменя със следното:

„1. Настоящата директива не се прилага за предприятия, извършващи по професия дейност като автомобилен превозвач на стоки с моторни превозни средства или комбинация от превозни средства, чиято максимално допустима маса не надвишава 3,5 тона. Държавите-членки могат обаче, да намалят това ограничение за всички, или за някои категории превози.“

— настоящият текст на параграф 2 става параграф 2, буква а) и се включва следната буква б):

„б) Когато предприятия, извършващи по професия дейност като превозвач на стоки, използват превозни средства с максимално допустима маса между 3,5 и 6 тона, държавите-членки могат, след информиране на Комисията, да освободят от прилагането на всички или на някои разпоредби на настоящата директива тези предприятия, които осъществяват изключително местни превози и които имат второстепенно значение за транспортния пазар поради късите разстояния на превозване.“

- 3) в член 3:

— параграф 2, буква в) се заменя със следното:

„в) са осъждани за извършване на тежки правонарушения срещу действащите закони в тази област относно:

— условията на заплащане и наемане на работа в професията, и

— автомобилния превоз на стоки или пътници, в зависимост от случая, в частност правилата, отнасящи се за периодите на управление на превозното средство и почивка на водачите, масата и размерите на превозните средства с търговско предназначение, пътната безопасност и безопасността на превозните средства, опазването на околната среда и другите правила относно професионалната отговорност.“

— параграф 3, буква в) се заменя със следното:

„в) Предприятието трябва да има наличен капитал и резерви в размер най-малко на 9000 EUR, когато използва само едно превозно средство, и най-малко 5000 EUR за всяко допълнително превозно средство.

По смисъла на настоящата директива стойностите на еврото за националните валути, които не участват в третия етап на паричния съюз, се фиксират на всеки пет години. Курсовете, които следва да се прилагат, са курсовете, получени за първия работен ден през месец октомври и публикувани в *Официален вестник на Европейските общности*. Те влизат в сила на 1 януари през следващата календарна година.“

— параграф 3, буква г) се заменя със следното:

- „г) По смисъла на алинеи а), б) и в), компетентният орган може да приеме или изиска, като доказателство, потвърждение или уверение, дадено от банка или друга подходяща компетентна институция. Такова потвърждение или уверение може да бъде банковата гаранция, под формата на залог или обезпечение, или всяко друго подобно средство.“

— параграф 4 се заменя със следното:

- „4.a) Условието, свързано с професионална компетентност се изразява в притежаването на знания, съответстващи на нивото на обучение, предвидено в списъка на предметите, включени в приложение I. Професионалната компетентност се установява с помощта на задължителен писмен изпит, който може да бъде допълнен и от устен изпит, организиран във формата, посочена в приложение I, от институцията или органа, определени за тази цел от държавата-членка.

- б) Държавите-членки могат да освободят от изпит кандидатите, които предявят доказателство най-малко за пет години практически опит в транспортно предприятие на ръководен пост, при условие че тези кандидати положат изпит при условия, определени от държавата-членка в съответствие с приложение I.

- в) Държавите-членки могат да освободят от явяване на изпит по предметите, включени в техните дипломи, титулярите на някои дипломи за горно ниво на обучение или на технически дипломи, които предявят доказателство за солидни познания по определени от тях предмети от изброените в приложение I и обхванати от дипломите.

- г) Като доказателство за професионална компетентност се представя сертификат, издаден от институцията или органа, посочени в а). Сертификатът се изготвя в съответствие с образеца, даден в приложение Ia.

- д) За кандидатите, възнамеряващи ефективно и продължително да управляват предприятия, извършващи по професия единствено вътрешни превози, държавите-членки могат да предвидят в знанията, които следва да се вземат предвид при определянето на професионалната компетентност, да се включат само предметите, свързани с вътрешните превози. В този случай в сертификата за професионална компетентност, образец на който е даден в приложение Ia на настоящата директива, се посочва, че титулярът на сертификата е правоспособен да упражнява

ефективно и продължително управление на предприятия, които по професия извършват единствено превози в държавата-членка, която е издала сертификата.

- е) След консултации с Комисията държавата-членка може да поиска от всяко лице, което е титуляр на сертификат за професионална компетентност, издадено от компетентен орган в друга държава-членка след 1 октомври 1999 г., ако лицето обичайно е пребивавало в първата държава-членка, да положи допълнителен изпит, организиран от институцията или органа, определени за целта от първата държава-членка. В допълнителния изпит се включват специфичните знания, свързани с националните аспекти на професията на автомобилен превозвач в първата държава-членка.

Тази точка се прилага за срок от три години, считано от 1 октомври 1999 г. Този срок може да бъде удължен за максимален срок от пет години от Съвета по предложение на Комисията, съгласно разпоредбите на Договора. Той се прилага само за физически лица, които при получаването на сертификат за професионална компетентност съгласно условията, посочени в първата алинея, все още не са получили споменатия сертификат в държава-членка.“

- 4) в Член 5:

— в параграф 1 се добавя следното тире:

„— 1 януари 1995 г. за Австрия, Финландия и Швеция.“

— в параграф 2, алинея първа, след тирето, започващо с „— след 2 октомври 1989 г.“, се добавя следното тире:

„— след 31 декември 1994 г. и преди 1 януари 1997 г. за Австрия, Финландия и Швеция.“

— в параграф 2 се добавя следното тире в края на първата алинея след тирето, започващо с „— 1 юли 1992 г.“:

„— 1 януари 1997 г. за Австрия, Финландия и Швеция.“

— добавя се следният параграф:

„3.a) Всички предприятия, които са оторизирани да осъществяват по професия дейност като автомобилен превозвач преди 1 октомври 1999 г., изпълняват по отношение на автомобилния парк, който експлоатират на тази дата, изискванията съгласно член 3, параграф 3 не по-късно от 1 октомври 2001 г.

Тези предприятия, обаче, изпълняват условията, наложени от член 3, параграф 3 по отношение на всяко увеличаване на автомобилния им парк след 1 октомври 1999 г.

- б) Предприятията, осъществяващи по професия дейност като автомобилен превозвач преди 1 октомври 1999 г. с превозни средства, чиято максимално допустима маса е между 3,5 тона и 6 тона, изпълняват условията, наложени по член 3, параграф 3, не по-късно от 1 октомври 2001 г.“

- 5) в член 6, параграф 1 се добавят следните алинеи:

„Държавите-членки гарантират, че компетентните органи проверяват редовно и най-малко веднъж на пет години, дали предприятията все още отговарят на изискванията за добра репутация, финансова стабилност и професионална компетентност.

Ако по време на проверката се установи, че изискването за финансова стабилност не е удовлетворено, органите могат, когато другите икономически показатели на предприятието дават основание да се допусне, че изискването за финансова стабилност ще бъде отново трайно изпълнено в обозримо бъдеще на основата на финансов план, да удължат този срок с не повече от една година.“

- б) в член 7:

— началото на параграф 1 се заменя с „1. Когато са извършени нарушения на разпоредбите ...“,

— съществуващият параграф 2 се заличава, а съществуващият параграф 3 става нов параграф 2;

- 7) в член 8:

— в параграф 2 се заличават думите „или за необявяване в несъстоятелност преди това“,

— в параграф 4 последното изречение се заличава;

- 8) в член 10, параграф 3, датата 1 януари 1990 г. се заменя с датата, определена в настоящата директива в член 2, параграф 1, алинея първа от настоящата директива;

- 9) след член 10 се включват следните членове:

„Член 10а

Държавите-членки предвиждат системи от санкции за нарушения на вътрешните разпоредби, приети в съответствие

с настоящата директива, и предприемат всички мерки, необходими, за да осигурят налагането на тези санкции. Така предвидените санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 10б

След 1 октомври 1999 г. държавите-членки признават като достатъчно доказателство за професионална компетентност сертификатите, съответстващи на образеца, даден в приложение Ia, и издадени от институцията или органа, определени за целта от всяка държава-членка.“

- 10) Приложение I се заменя с приложение I към настоящата директива и се добавя приложение Ia, дадено в приложение II към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими с оглед спазването на настоящата директива преди 1 октомври 1999 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат такива мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, който приемат в приложното поле на настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила от датата на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 1 октомври 1998 година.

За Съвета
Председател
C. EINEM

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

I. СПИСЪК НА УЧЕБНИТЕ ПРЕДМЕТИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3, ПАРАГРАФ 4

Минималните задължителни знания, които следва да се изискват за официалното признаване на професионална компетентност от държавите-членки, трябва да включват учебните предмети, изброени по-долу, съответно за автомобилните превози на товари и автомобилните превози на пътници. Нивото на теоретичните знания и практическите умения на кандидатите за превозвачи на стоки и превозвачи на пътници по тези предмети трябва да съответства на нивото, което се изисква за управление на предприятие за автомобилни превози.

Минималното ниво на знанията, посочено по-долу, не може да бъде по-ниско от ниво 3 в структурата на обучение, определена в приложението към Решение 85/368/ЕИО ⁽¹⁾, т.е. нивото на знанията, получени по време на задължителното образование, разширени чрез професионално обучение и допълнително техническо обучение или чрез техническо образование, получено в средното училище.

А. Гражданско право

Автомобилен превоз на стоки и пътници

От кандидата се изисква, по-специално:

1. да е запознат с основните видове договори, използвани в автомобилния превоз, и произтичащите от тях права и задължения;
2. да може да сключи договор със законна сила, и по-специално по отношение на условията на превоз;

Автомобилен превоз на стоки

3. да е в състояние да разгледа иск, предявен от неговия принципал, за възстановяване на погинали или повредени стоки по време на превозването им или за забавена доставка и да разбере как се отразява такъв иск на договорната му отговорност;
4. да е запознат с правилата и задълженията, произтичащи от Конвенцията относно договора за международен превоз на стоки по пътищата;

Автомобилен превоз на пътници

5. да е в състояние да разгледа иск, предявен от неговия принципал, относно обезщетение за нанесени телесни повреди на пътници или увреждане на багажа им в резултат на злополука по време на превозване или относно обезщетение за забавени доставки и да разбере как се отразява такъв иск на договорната му отговорност.

Б. Търговско право

Автомобилен превоз на стоки и пътници

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с условията и формалностите, определени за упражняване на професията, общите задължения на превозвачите (регистрация, водене на документация и т.н.) и последствията при несъстоятелност;
2. да има необходимите познания за различните видове търговски дружества и разпоредбите, определящи тяхното учредяване и дейност.

В. Социално право

Автомобилен превоз на стоки и пътници

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с ролята и функциите на различните социални институции в областта на автомобилния превоз (профсъюзи, работнически съвети, цехови отговорници, инспектори по труда и т.н.);

⁽¹⁾ Решение 85/368/ЕИО на Съвета от 16 юли 1985 г. относно сравнимостта на професионалните квалификации на държавите-членки на Европейската общност (ОВ L 199, 31.7.1985, стр. 56).

2. да е запознат със задълженията на работодателите относно социалното осигуряване;
3. да е запознат с разпоредбите, уреждащи трудовите договори за различните категории работници, наети на работа от предприятията за автомобилен превоз (форма на договорите, задължения на страните по договора, условия на труд и работно време, платени отпуски, възнаграждение, нарушение на договорите и т.н.);
4. да е запознат с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 3820/85 ⁽²⁾ и Регламент (ЕИО) № 3821/85 ⁽³⁾ и с практическите мерки за прилагането на тези регламенти.

Г. Данъчно право

Автомобилни превози на стоки и пътници

За кандидата е необходимо да е запознат с разпоредбите, уреждащи:

1. ДДС върху транспортните услуги;
2. данъка върху моторните превозни средства;
3. данъците върху конкретните моторни превозни средства за превозване на стоки, таксите и потребителските такси за ползване на инфраструктура;
4. данъка върху дохода.

Д. Бизнес и финансово управление на предприятието

Превоз на стоки и пътници

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат със законите и практиката за използване на чекове, менителници, записи на заповед, кредитни карти и други платежни средства или начини за плащане;
2. да е запознат с различните видове кредити (банков кредит, документарен акредитив, гаранционни депозити, ипотеките, лизинг, аренда, факторинг и др.) и с тежестите и задълженията, произтичащи от тях;
3. да знае какво е счетоводен баланс и как той се изготвя и тълкува;
4. да е в състояние да чете и тълкува отчета за приходите и разходите;
5. да е в състояние да направи оценка на рентабилността и финансовото състояние на предприятието, в частност на основата на финансовите съотношения;
6. да е в състояние да подготви бюджет;
7. да е запознат с елементите на разходите на своето предприятие (постоянни разходи, променливи разходи, оборотен капитал, амортизация и т.н.) и да е в състояние да изчисли разходите на едно превозно средство, на километър, на пътуване или на тон;
8. да е в състояние да направи организационна структура на предприятието, свързана с общото разпределение на персонала и да изготви работни планове и др.
9. да е запознат с принципите на маркетинга, рекламата и връзките с обществеността, включително и с насърчаване на продажбите на транспортни услуги, изготвяне на картотека на клиентите и др.;
10. да е запознат с различните видове застраховки, свързани с автомобилния превоз (застраховка гражданска отговорност, застраховка срещу телесна повреда в резултат на злополука) застраховка „Живот“, застраховане, различно от животозастраховането и застраховка на багаж) и с гаранциите и задълженията, произтичащи от тях;
11. да е запознат с приложенията за предаване на данни по електронен път в автомобилния превоз;

Автомобилен превоз на стоки

12. да е в състояние да прилага разпоредбите, уреждащи фактурирането на услуги за автомобилен превоз на стоки и да знае смисъла и значението на Инкотермс;
13. да е запознат с различните категории транспортни спомагателни устройства, тяхната роля, функции и, при необходимост, техният статут;

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно хармонизиране на някои социални закони, отнасящи се до автомобилния транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно записващото оборудване в автомобилния транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1056/97 на Комисията (ОВ L 154, 12.6.1997 г., стр. 21).

Автомобилен превоз на пътници

14. да е в състояние да прилага разпоредбите, уреждащи тарифите и ценообразуването в държавния и частния превоз на пътници;
15. да е в състояние да прилага разпоредбите, уреждащи фактурирането на услугите за автомобилен превоз на пътници.

Е. Достъп до пазара*Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с нормативните актове за професията, които уреждат автомобилните превози под наем или срещу възнаграждение, отдаването под наем на товарни превозни средства и сключването на договори с подизпълнител, и в частност с разпоредбите, уреждащи официалната организация на професията, допускането до професията, разрешителните за осъществяване на автомобилни превози в Общността и извън нея, контрола и санкциите;
2. да е запознат с разпоредбите за учредяване на предприятие за автомобилни превози;
3. да е запознат с различните документи, необходими за осъществяването на услуги за автомобилен превоз, и да е в състояние да въведе процедури за извършване на проверки, за да гарантира, че общоприетите документи за всяка транспортна дейност, и в частност документите на превозното средство, водача, стоките и багажа, се съхраняват в превозното средство и в офиса на предприятието.

Автомобилен превоз на стоки

4. да е запознат с разпоредбите относно организацията на пазара на услуги за автомобилен превоз на стоки, обработката на товарите и логистиката;
5. да е запознат с граничните формалности, ролята и областта на приложение на Т-документите и TIR-карнетите и със задълженията и отговорностите, възникващи при използването им;

Автомобилен превоз на пътници

6. да е запознат с разпоредбите относно организацията на пазара на автомобилни превози на пътници;
7. да е запознат с разпоредбите относно осъществяването на услуги за автомобилен превоз на пътници и да може да изготвя транспортни планове.

Ж. Технически стандарти и аспекти на работа*Автомобилен превоз на стоки и пътници*

От кандидата се изисква в частност:

1. да е запознат с разпоредбите относно теглото и размерите на превозните средства в държавите-членки и процедурите, които следва да се спазват в случай на наднормени товари, представляващи изключение от тези разпоредби;
2. да е в състояние да избере превозните средства и компонентите им (шаси, двигател, предавателна система, спирачна система и т.н.) в зависимост от потребностите на предприятието;
3. да е запознат с формалностите, свързани с типовото одобрение, регистрацията и техническия контрол върху тези превозни средства;
4. да знае какви мерки трябва да се предприемат за намаляване на шума и против замърсяването на въздуха от отделяните от моторните превозни средства изгорели газове;
5. да е в състояние да изготви планове за периодична поддръжка на превозните средства и тяхното оборудване;

Автомобилен превоз на стоки

6. да е запознат с различните видове съоръжения за обработка на товарите и товарещи устройства (заден борд, контейнери, палети и др.) и да е в състояние да въведе процедури и да даде указания за натоварване и разтоварване на стоките (разпределяне на товара, стифиране, складиране, укрепване, скрепяване и т.н.);
7. да е запознат с различните техники на „piggy-back“ и с комбинирания транспорт тип ро-ро;

8. да е в състояние да приложи процедурите за спазване на разпоредбите за превозване на опасни стоки и отпадъци, в частност тези, произтичащи от Директива 94/55/ЕО ⁽⁴⁾, Директива 96/35/ЕО ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕИО) № 259/93 ⁽⁶⁾;
9. да е в състояние да приложи процедурите за изпълнение на разпоредбите за превозване на лесно развалими хранителни продукти, в частност тези, произтичащи от Европейска спогодба за превоз на лесно развалими хранителни продукти и за специалните транспортни средства, които се ползват при тези превози (АТР);
10. да е в състояние да приложи процедурите за изпълнение на разпоредбите за превозване на живи животни.

3. Пътна безопасност

Автомобилен превоз на стоки и пътници

От кандидата се изисква в частност:

1. да знае какви квалификации се изискват за водачите (свидетелство за управление на МПС, медицински свидетелства, свидетелства за годност за управление на МПС и т.н.)
2. да е в състояние да вземе необходимите мерки, гарантиращи, че водачите ще спазват правилата за движение по пътищата, действащите забрани и ограничения в отделните държави-членки (ограниченията на скоростта, предимствата, ограниченията при престой и паркиране, използването на светлините, пътните знаци и т.н.);
3. да е в състояние да изготви указания за проверка на водачите за изпълнение на изискванията за безопасност относно състоянието на превозните средства, тяхното оборудване и товар и относно предпазните мерки, които следва да се вземат;
4. да е в състояние да определи процедурите, които следва да се спазват в случай на злополука и да прилага необходимите процедури за предотвратяване на нови злополуки или тежки правонарушения на правилата за движение по пътищата;

Автомобилен превоз на пътници

5. да има основни познания за маршрутите в пътната мрежа на държавите-членки.

II. ОРГАНИЗАЦИЯ НА ИЗПИТА

1. Държавите-членки организират задължителен писмен изпит, който може да бъде последван и от устен изпит по избор, за да установят дали кандидатите за автомобилни превозвачи са овладели задължителното ниво на знания по предметите, включени в част I, и в частност способността им да използват инструментите и техниките, свързани с тях, и да изпълняват съответните административни и координационни задължения.
  - а) Задължителният писмен изпит включва два теста, и по-специално:
    - писмени въпроси, съдържащи въпроси с избор на един верен отговор (за всеки въпрос са дадени четири възможни отговора), или въпроси, изискващи пряк отговор, или комбинация от двата вида въпроси,
    - писмени упражнения/решаване на казуси.
 Минималната продължителност на всеки тест е два часа.
  - б) Когато е организиран устен изпит, държавите-членки могат да предвидят участието в него да става след успешно положен писмен изпит.
2. Когато държавите-членки организират също и устен изпит, те трябва да предвидят за всеки един от трите изпита минимална тежест, равна на 25 % и максимална тежест, равна на 40 % от общия брой на точките, които следва да се получат.

Когато държавите членки организират само писмен изпит, те трябва да предвидят за всеки от двата теста минимална тежест, равна на 40 % и максимална тежест, равна на 60 % от общия брой на точките, които следва да се получат.

⁽⁴⁾ Директива 94/55/ЕО на Съвета от 21 ноември 1994 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки относно превоза на опасни стоки по шосе (ОВ L 319, 12.12.1994, стр. 7). Директива, последно изменена с Директива 96/86/ЕО на Комисията (ОВ L 335, 24.12.1996 г., стр. 43).

⁽⁵⁾ Директива 96/35/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 г. относно професионалната квалификация на съветниците по безопасност при превоза на опасни стоки по шосе, с жп транспорт и по вътрешните водни пътища (ОВ L 145, 19.6.1996 г., стр. 10).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕИО) № 259/93 на Съвета от 1 февруари 1993 г. относно надзора и управлението при превозването на отпадъци в рамките на, влизайщи и излизайщи от Европейската общност (ОВ L 30, 6.12.1993 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 120/97 (ОВ L 22, 24.1.1997, стр. 14).

3. За всички тестове кандидатите трябва да получат среден брой на точките, не по-малък от 60 % от общия брой на точките, които следва да се получат, като получените точки за всеки направен тест не могат да бъдат по-малко от 50 % от общия брой на възможните точки. Само за един от тестовете държавата-членка може да намали този процент от 50 % на 40 %.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ Ia

ЕВРОПЕЙСКА ОБЩНОСТ

(Плътна хартия със светлорозов цвят — формат: DIN A4)

(Текст на официалния език/официалните езици или на един от официалните езици на държавата-членка, издала сертификата)

Отличителен знак на съответната държава-членка ⁽¹⁾Означаване на компетентната институция или орган ⁽²⁾**СЕРТИФИКАТ ЗА ПРОФЕСИОНАЛНА КОМПЕТЕНТНОСТ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА
ВЪТРЕШЕН (И МЕЖДУНАРОДЕН) ⁽³⁾ АВТОМОБИЛЕН ПРЕВОЗ НА СТОКИ (ПЪТНИЦИ) ⁽³⁾**

N° ...

⁽²⁾ ..... с настоящото удостоверява:а) че ⁽⁴⁾ .....

роден/а в ..... на .....

е издържал/а тестовете за изпита за (година: ..... семестър: ..... ⁽⁵⁾ за получаване на сертификат за професионална компетентност за осъществяване на вътрешен (и международен) ⁽³⁾ автомобилен превоз на стоки [пътници] ⁽³⁾ в съответствие с ⁽⁶⁾ .....б) че лицето, посочено в а), притежава необходимата правоспособност да работи в качеството си на професионалист в предприятие за автомобилен превоз на стоки (автомобилен превоз на пътници) ⁽³⁾:— извършващо единствено вътрешен превоз ⁽³⁾,— извършващо международен превоз ⁽³⁾.

Този сертификат се счита за достатъчно доказателство за професионална компетентност, посочено в член 10, параграф 1 от Директива 96/26/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на стоки и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, сертификати и други документи, удостоверяващи официална квалификация, имащи за цел да улеснят упражняването на правото на свобода на установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози.

Издаден в ..... на .....

..... ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Отличителен знак на държавата: (B) Белгия, (DK) Дания, (D) Германия, (GR) Гърция, (E) Испания, (F) Франция, (IRL) Ирландия, (I) Италия, (L) Люксембург, (NL) Холандия, (A) Австрия, (P) Португалия, (FIN) Финландия, (S) Швеция, (UK) Обединеното кралство.

⁽²⁾ Институция или орган, определени предварително от всяка държава-членка на Европейската общност, за да издават настоящия сертификат.

⁽³⁾ Заличава се при необходимост.

⁽⁴⁾ Фамилно име и собствени имена; място и дата на раждане.

⁽⁵⁾ Идентификация на изпита.

⁽⁶⁾ Позоваване на разпоредбите на вътрешното право, приети в тази област в съответствие с гореспоменатата директива.

⁽⁷⁾ Подпис и печат на компетентната институция или орган, издаващи сертификата.